

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ К.Д.УШИНСЬКОГО»**

**КОМУНАЛЬНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ»**

*Присвячена 200-річчю
Південноукраїнського національного
педагогічного університету імені К.Д.Ушинського*

ОСВІТНІ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ДУХОВНОЇ ТА СВІТОГЛЯДНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

**МАТЕРІАЛИ
Всеукраїнської наукової конференції**

20-21 квітня 2017 р.

Частина I

Дніпро-Одеса

2017

До цієї роботи були залучені всі: учні, вчителі, батьки. І, як результат - перше місце. Ця спільна праця так сподобалась, що вже третій рік поспіль навесні на шкільному подвір'ї починається кропітка робота - батьки і учні висаджують квіти, які малеча вирощує на підвіконнях; створюються мальовничі куточки: вже є дерев'яний млин, декоративний колодязь з квітами, гніздо лелеки, який зверхи поглядає на всіх відвідувачів, різбляні годівнички для птахів - все це стало окрасою не лише школи, а й всього масиву.

Наприкінці хотілося б навести слова А.С.Макаренка «Школа не може і не повинна пасивно вичікувати поліпшення сімейного виховання, вона повинна організовувати і направляти виховну діяльність батьків». Але сьогодні школа вже не може бути монополістом у навчально-виховному процесі. Ми не можемо не рахуватися з думкою батьків з приводу навчальних програм, якості освіти, компетентності вчителя. Ми мусимо знаходити точки взаємодії, бо тільки у співпраці можемо досягти успіху.

Список використаних джерел

1. Всеукраїнський фонд «Крок за кроком». Програма «Школа як осередок розвитку громади». Міжнародні стандарти якості діяльності громадсько-активної школи. - <http://www.gash.ussf.kiev.ua>. 2. Громадсько активні школи в Україні: кроки до дій / Упорядники: Наталія Софій, Юлія Кавун. - К.: Всеукраїнський фонд «Крок за кроком», 2005. - 162 с. 3. Єльнікова Г., Марчак О., Софій Н. Організація та розбудова громадсько активної школи як осередку розвитку громади: Навчально-методичне забезпечення спецкурсу для підвищення кваліфікації керівників загальноосвітніх навчальних закладів - К.: ЦППО АПН України, 2006.- 158с. 4. Інноваційні технології розвитку особистості. Науково-методичний посібник/випуск 2/ за наук. ред. Н.Б. Гонтаровської. - Д.: «Інновація», 2012. - 247 с.

Л.І. Конопкіна, О.В. Мироненко

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАСВОЄННЯ ТЕОРЕТИЧНОГО МАТЕРІАЛУ ЛІКАРЯМИ-ІНТЕРНАМИ

Одним з найбільш відповідальних етапів одержання освіти у вищому медичному навчальному закладі України є інтернатура, коли по суті завершується формування світогляду майбутнього лікаря [2]. Завданнями цього етапу є не лише засвоєння практичного лікарського досвіду, а й формування творчої особистості, здатної ефективно виконувати лікувальну роботу. Особливо це стосується лікарів-інтернів терапевтичного напрямку навчання, адже у подальшому робота саме терапевта потребує не лише глибоких знань з тієї чи іншої нозології, а й навичок логічного мислення, вміння аналізувати, структурувати та алгоритмізувати наукову чи то практично отриману інформацію [1]. Для удосконалення цих навичок на кафедрі внутрішньої медицини 1 Дніпропетровської медичної академії був розроблений спеціальний підхід до навчання лікарів-інтернів терапевтичного напрямку.

Розроблений спеціальний підхід до навчання лікарів-інтернів терапевтичного напрямку полягав у тому, що на першому ж занятті з того чи іншого циклу (гастроентерологія, пульмонологія, кардіологія тощо) усім членам навчальної групи інтернів пропонувалися теми практичних занять. У подальшому кожен з інтернів добирав 2-3 теми, які він уподобав або які б хотів вивчити найбільш глибоко. По кожній з таким чином відібраних тем інтерн під час своєї самостійної позааудиторної роботи готував мультимедійну презентацію, враховуючи усі вимоги до її розробки. При цьому кожен молодий фахівець вчився не

лише працювати із спеціальною медичною літературою, аналізувати її, а й розташовувати матеріал на мультимедійній сторінці, добирати колір фону презентації для кращого сприйняття інформації, добирати тип і розмір шрифтів тощо.

Далі на кожному практичному тематичному занятті у межах навчальної групи проводилось обговорення відповідної теми з використанням самостійно підготовленої лекції-презентації одним з лікарів-інтернів. Інтерн-доповідач, опираючись на свою мультимедійну презентацію, вчився у вільній формі висвітлювати основні положення теми, обговорювати їх у групі слухачів, вести бесіду з інтернами-одногорупниками, відповідати на їх запитання. (Слід зауважити, що інші учасники розбору не були пасивними: вони так само готувалися до практичного заняття, користуючись різною науково-практичною та учбовою літературою, хоча при цьому й не готували суто презентації.) Викладачеві відводилась роль координатора заняття, який розвивав мислення інтернів на основі диференціації їхніх інтелектуальних здібностей, а також з урахуванням швидкості опрацювання матеріалу кожним з присутніх.

По закінченню циклу навчання проводилось залікове заняття, на якому обговорювалися результати учбового процесу. Усі лікарі-інтерни відмітили високу ефективність використання запропонованого підходу до навчання та наголосили на необхідності його застосування у подальшому. Крім того, за результатами такої роботи викладачеві було легше зорієнтуватися у творчих здібностях кожної особистості та, за необхідності, виділити тих, хто міг би продовжити свій професійний шлях у аспірантурі чи клінічній ординатурі.

Висновок. Розроблений спеціальний підхід до навчання лікарів-інтернів терапевтичного напрямку розкрив та удосконалив їх творчі здібності до підготовки й засвоєння теоретичного матеріалу з дисципліни, а також дозволив провести відбір найбільш обдарованих з них для рекомендації на подальшу наукову роботу.

Список використаних джерел

1. Криськів, О.І. Складові якісної інтернатури з фаху «внутрішні хвороби» / О.І.Криськів, Т.Б.Лазарчук, Л.С.Бабінець, В.М.Творко // Медична освіта. - 2015. - № 3. - С. 36-38.
2. Подліанова, О.І. Організація навчального процесу в інтернатурі з педіатрії на базах стажування / О.І.Подліанова // Вісник проблем біології і медицини. - 2014. - Вип. 3, Том 2 (111). - С. 66-69.

О.В. Бутурліна

КВНЗ «Дніпропетровський ОППО»

СВІТОГЛЯДНІ ЦІННОСТІ СУЧАСНОЇ STEM-ОСВІТИ

STEM - це наука, технології, інженерія та математика. Це - ІТ, фізика, хімія, біотехнології, авіаційна та космічна галузі, роботехніка. STEM - це світ професій, потреба в яких зростає вдвічі швидше, ніж в інших. Це - широкий спектр наукових і технічних спеціалізацій. Це - крос-секторальне партнерство і дослідження.

STEM-освіта поєднує трансдисциплінарний і проектний методи, основою яких є інтеграція природничих наук у технологію, інженерію та математику. Практична орієнтованість STEM-освіти демонструє застосування науки у реальному житті. STEM-освіта в Україні є матеріально-технічною, соціальною, організаційно-управлінською, педагогічною інновацією, спрямованою на підвищення конкурентоздатності нашої держави через зростання ефективності виробництва, управління, умов праці та нарощування людського капіталу.